

Birutė Kabašinskaitė
Vilniaus universitetas

Recenzuojama:

Simonas Stanevičius, *Raštai*

Fotografuotinis leidimas,
sudarytojai Jurgis Lebedys, Juozas Girdzijauskas

Vilnius: Lietuvių literatūros ir tautosakos institutas,
2010, 1022 p. ISBN 978-9955-698-84-5

Didelis senosios lietuvių literatūros bičiulis profesorius Juozas Girdzijauskas padovanojo skaitytojams, ypač filologams, naujuosius Simono Stanevičiaus *Raštus*. Tai nemažas Stanevičiaus bendrijos, kuriai vadovauja Girdzijauskas, nuopelnas. 1999 metais jos dėka, valstybei parėmus, Stanevičiaus 200-ųjų metų gimimo jubiliejaus proga buvo sutvarkyta rašytojo sodyba, išleistos jo *Dainos žemaičių* su ansamblio „VISI“, kuriam vadovauja Evaldas Vyčinas, įrašytomis dainų plokštelėmis. Džiugu, kad, nors ir kiek pavėluotai – 2010-aisiais, pasirodė numatytieji naujieji *Raštai*.

Išskirtiniu dėmesiu iškilų žemaitį profesorius Girdzijauskas apgaubė neatsitiktinai: Stanevičius yra jo kraštiečių iš Viduklės apylinkių. Gimtajam kraštui senosios literatūros tyrėjas ir kiti iš čia kilę šviesuoliai skiria tikrai daug minčių bei darbų: čia organizuojamos konferencijos, jų medžiaga skelbiama tam tikslui įkurtame mokslo leidinyje *Aitvarai: Stanevičiaus bendrijos metraštinis*, 2002 metais išleista knyga *Viduklė*¹. 2014 metais Raseinių savivaldybės viešajai bibliotekai profesorius atidavė savo ilgus metus kauptą vertingą asmeninę biblioteką.

Apie Stanevičiaus *Dainas žemaičių* Girdzijauskas rašė, kad tai „mažos apimties didelės turtas“². Šie žodžiai tinka apibūdinti ir visiems žymiojo XIX amžiaus žemaičio paliktiesiems darbams. Tiesa, didelio formato dviejų sunkių tomų naujieji *Raštai* tarsi prieštarauja tai „mažai apimčiai“. Tačiau leidinio didumą lėmė čia papildomai įdėti filologui visokeriopai parankūs tekstai, padėsiantys išsamiai studijuoti Stanevičiaus kūrybą.

Naujųjų *Raštų* antraštiniame puslapyje kaip sudarytojas nurodytas ir Jurgis Lebedys. Šio, jau 1970 metais mirusio, mokslininko, didžiojo XX amžiaus vidurio senosios mūsų raštijos tyrėjo, pavardė įtraukta todėl, kad iš jo 1967-aisiais parengtų Stanevičiaus *Raštų*³ perimti kai kurie originalūs vertimai ir tekstologinė recenzuojamo

¹ *Viduklė*, 2002.

² Stanevičius 1999, 7.

³ Stanevičius 1967.

leidinio dalis – paaiškinimai. Be to, pagal minėtą Lebedžio darbą orientuotas ir publikuotinių tekstų parinkimas. Iš pabaigoje pridėtų „Redakcijos pastabų“ (jas turbūt vertėjo dėti knygos pradžioje) sužinome, kad tokia buvo Lebedžio mokinio Girdzijauskio valia: naujuosius *Raštus* jis sumanė kaip senųjų Stanevičiaus *Raštų* papildymą. Žinant šias aplinkybes darosi aišku, kodėl naujuosiuose *Raštuose* publikuojami Stanevičiaus tekstai apibūdinti labai lakoniškai, čia daug geros kokybės originalų fotokopijų, perrašų, o komentarai kukliai sudėti antrojo tomo pabaigoje (p. 961–1003).

Stanevičiaus asmenybę, gyvenimą ir tekstus pristato įvadinis Girdzijausko straipsnis „Simonas Stanevičius (1799–1848)“ (p. ix–xviii). Čia labai vykusiai užčiuoptos analogijos, paralelės su Daukanto asmenybe, veikla ir gyvenimu, pateikta platesnių žinių apie Stanevičiaus lankytą Kražių gimnaziją, ryšius su grafais Plateriais (Plateriais), paskutinius Stanevičiaus gyvenimo metus bei jo bibliotekos likimą. Aptariant daugialypę Stanevičiaus kūrybą akcentuota švietėjiška jo darbų kryptis, kurią skatino patriotinės Mikalojaus Daukšos idėjos. Jo kalbos puoselėjimo programa (gaivinti kalbą atsikant svetimybų, remtis gramatikomis ir ieškoti pamirštųjų žodžių atrinktose geros kalbos senosiose knygoje) panaši ir į Mažosios Lietuvos filologų, kūrėjų mintis, įsitvirtinusias nuo XVIII amžiaus pirmosios lietuvių kalbinės polemikos. Gal Stanevičiui jos buvo žinomos – juk jis kartu su Jurgiu Plateriu pusmetį praleido Karaliaučiuje, buvo susipažinęs su Liudviku Rėza.

Naujieji, jubiliejiniai, *Raštai* nuo senųjų skiriasi ne tik įvadinio straipsniu, bet ir publikuotais tekstais. Stanevičiaus kūrybos tyrėjams pateikiamas pirmas toks labai išsamus visų prieinamų tekstų, dokumentų, šaltinių fotokopijų rinkinys. Pirmajame tome publikuotos visų Stanevičiaus tekstų⁴ bei kelių su juo susijusių dokumentų fotokopijos. Nespaltotų kopijų kokybė yra gana gera, jos įskaitomos, neretušotos, matyti bibliotekų antspaudai, savininkų ar kitų asmenų įrašai. Leidėjų stengtasi paisyti ir originalų formato. Neišlaikytas tik milžiniškas laikraščio *Kuryer Litewski*, kuriame išspausdintas nekrologas Plateriui, ir dekreto Stanevičiaus giminės klausimu (*Wywod Familij Urodzonych Staniewiczow*) formatas.

Reikšmingiausi, žinoma, – pirmąkart publikuoti tekstai. Tokia, regis, yra rankraštinė recenzija apie knygelę *Surynkymas dasekymu apey bytes*. Tik gaila, kad prie šio, gal neseniai rasto (?), teksto nepridėta jokių platesnių paaiškinimų. Kaip pavyko nustatyti, Stanevičius čia trumpai recenzuoja Kiprijono Nezabitauskio knygą, vertimą iš lenkų kalbos⁵. Sąlygiškai nauja publikacija galima laikyti ir laiškus Mykolui Balinskiui, kuriuos 1968 metais Krokuvos universiteto bibliotekoje rado Vacys Milius. Jų perrašus bei vertimus į lietuvių kalbą Milius kartu su Lebedžiu paskelbė 1970 metais leidinyje *Literatūra*⁶. Jubiliejiniuose *Raštuose* publikuotos Krokuvos universiteto bibliotekoje saugomų laiškų originalų nuotraukos. Taip pat į *Raštus* įdėtos Stanevičiaus rankraščio *Wyjaśnienie Mythologii Litewskiej (Lietuvių mitologijos aiškinimas;*

4 *Wyiątek z kazań żmudzkich*, 1823; dvielis viename Mikalojaus Daukšos *Postilės* egzemplioriuje, 1826; *Apey darima walge*, 1823; *Historija szwenta*, 1823; *Trumpas pamokimas kalbos lituwyszkos arba žemaytyszkos*, 1829; *Daynas Žemaycziu*, 1829; *Pązimes žemaytyszkas gąydas*, 1833; *Szeszes pasakas*, 1829; *Wy-*

jaśnienie Mythologii Litewskiej; knygelės *Surynkymas dasekymu apey bytes* recenzija; nekrologas Jurgiui Plateriui, 1836; laiškas Dionizui Poškai, 1826; du laišakai Teodorui Narbutui; šeši laišakai Mykolui Balinskiui.

5 Nezabitauskis 1823.

6 Lebedys, Milius 1970, 183–219.

Lebedžio leidime – tik šiek tiek kupiūruoti perrašai) bei laiškų Teodorui Narbutui fotokopijos (Lebedžio leidime – perrašai), knygelė su perspausdintais Mikalojaus Daukšos tekstais *Wyiątek z kazań żmudzkich*, nekrologas Plateriui. Knygos *Pążimes żemaytyszkas gąydas* (1833) pateikta nufotografuota ne tik pratarmė, bet ir visas veikalas su originaliomis natomis – tai suteikia galimybę muzikologams dar kartą studijuoti Stanevičiaus užrašytų žemaičių dainų melodijas bei to meto natografijos kultūrą. Be to, *Raštuose* įdėta keletas svarbių dokumentų, susijusių su Stanevičiumi: jo gimimo ir mirties metrikos (tiksliau, anksčiau publikuotų jų perrašų nuotraukos), dekretas dėl giminės genealogijos ir pakartotinio bajoriškos kilmės patvirtinimo, žymiojo žemaičio pavardė Karaliaučiaus universiteto bibliotekos žurnale.

Tiesa, vienu atveju senieji 1967-ųjų *Raštai* šiek tiek pranoksta naujuosius. Čia publikuotame veikle *Trumapas pamokimas kalbos lituwowszkos arba żemaytyszkos* (1829; tai Stanevičiaus perleista 1737 metų anoniminė gramatika⁷) originali Stanevičiaus prakalba lietuvių ir lotynų kalbomis įdėta knygos pradžioje, po pirmųjų antraštinių puslapių. Kad taip ir turėjo būti, rodo knygos turinys bei atskira pratarmės paginacija romėniškais skaitmenimis. Naujuosiuose *Raštuose* prakalba keistokai atsiradusi gramatikos pabaigoje. Kaip pavyko nustatyti, keistumą lėmė fotokopijoms naudotas Lietuvos mokslų akademijos Vrublevskių bibliotekos (LMAVB) egzempliorius (tai išdavė bibliotekos antspaudai, regimi kopijose). Galima manyti, jog šis anksčiau privačiai bibliotekai Peterburge priklausęs egzempliorius buvo iširęs, o iš naujo įrišant prakalba atsitiktinai atsidūrė pabaigoje⁸. LMAVB saugomas ir kitas gramatikos egzempliorius (priklausęs lenkiškosios Vilniaus mokslų bičiulių draugijos⁹ bibliotekai) – čia prakalba yra reikiamoje vietoje. Deja, dėl prastokos būklės jis negalėjo būti fotografuojamas. Tačiau *Raštuose* reikėjo visa tai komentuoti.

Antrajame, mažesniame, jubiliejinių Stanevičiaus *Raštų* tome sudėti gana įvairūs – sakytume, pagalbiniai – tekstai: nelietuviškų Stanevičiaus darbų ir dokumentų vertimai į lietuvių kalbą, neoriginalių rašytojo veikalų svetimkalbiai šaltiniai ar tų šaltinių vėlesni perleidimai (daugiausia fotokopijos, kartais ir dabartiniai vertimai į lietuvių kalbą), tam tikrų Stanevičiaus kūrinių ankstesniųjų redakcijų bei jo kūrinių nuorašų fotokopijos. Regis, pirmą kartą publikuoti du pasakėčios „Arklis ir meszka“ nuorašai (ne Stanevičiaus ranka), taip pat Andriaus Vištelio-Višteliausko nurašytas bei taisytas „Šlovės žemaičių“ variantas. Galimybę išsamiau studijuoti vertimo santykį su šaltiniu suteikia perleistas knygelės *Apey darima walge ysz kiarpiu islandu* šaltinis lenkų kalba. Be to, kai kuriais šio tomo tekstais jubiliejiniai *Raštai* įdomūs ne tik Stanevičiaus tyrėjams. Štai iš naujo buvo publikuotas 1838 metais Simono Daukanto perleistasis Charle'io L'Homond'o *Epítome. Historiae sacrae* su lotynų–lietuvių kalbų *Žodrodžiu*. Antrajame tome yra ir paaiškinimai (kaip jau minėta, didžioji jų dalis perimta iš 1967-aisiais

7 Neseniai Vytautas Vanagas paskelbė spėjimą, jog 1737-ųjų gramatikos autorius galėjo būti Jonas Pašakauskis – tiksliau, Janas Poszakowskis (žr. Vanagas 2012, 268–269). Tačiau vien iš tinkamų biografijos faktų, be kalbinės analizės nuspręsti sunku. Kitų lietuviškų Poszakowskio veikalų neišliko.

Dėkoju Giedriui Subačiui, kuris atkreipė dėmesį į šį straipsnį.

8 Kad originali Stanevičiaus prakalba buvo linkusi iškristi, liudija ir VUB egzempliorius, kuris visai jos neturi.

9 Lenk. *Towarzystwo przyjaciół nauk w Wilnie*.

Lebedžio parengtų *Raštų*), kurie taikomi abiejuose tomuose publikuotiems tekstams. Pabaigoje įdėta bibliografija su papildymu (ji, beje, paminėta įtraukti į tomo turinį).

Vis dėlto šiame tome labai aiškiai matyti tam tikrų parengimo trūkumų. Apmaudu, kad dėl sveikatos *Raštų* leidyba iki galo nebegalėjusiam rūpintis profesoriui leidėjai nepaskyrė kruopštaus ir atidaus padėjėjo. Antrajam tomui ypač trūksta tam tikro „techninio“ įvado ar įvadinių sakinių, kurie apibūdintų, kodėl ir kokie tekstai čia publikuojami, platesnių komentarų. Į Stanevičiaus kūrybą neįsigilinusiam skaitytojui reikia gerokai pasukti galvą norint išsiaiškinti, kas per tekstas yra, pavyzdžiui, skyriuje „Szeszes pasakas“ (p. 886–888) pateiktas rankraštinis „Jūdwarnys yr Lapy“ ar „Aytwaray“ – ar čia Stanevičiaus autografas, ar kito asmens nuorašas. Tik pažiūrėjus „Paaiškinimus“ darosi suprantama, nors tiesiogiai irgi nepasakyta, kad tai fotokopijos tų tekstų (autografų, nuorašų ir kt.), kurie tuose „Paaiškinimuose“ (perimtuose iš Lebedžio *Raštų*) papildomai aprašyti greta pagrindinio Stanevičiaus veikalo ir dažniausiai pateikti kaip perrašai. Labai neinformatyvūs ir dažnai klaidinantys yra šio tomo skyrelių pavadinimai. Štai šalia *Historyia szwenta* (1823) užrašyta *Simono Daukanto lotyniškas originalas* (p. 749) – tarsi teigiama, kad Stanevičius savo veikalą vertė iš vėliau išėjusios Daukanto knygos *Epitome. Historiae sacrae* (1838). O juk Daukanto knyga į *Raštus* įdėta kaip lygintinas tekstas – Stanevičiaus ir Daukanto knygas savo komentaruose gretino Lebedys¹⁰. Panašiai klaidina ir užrašymas šalia *Trumpas pamokimas kalbos* (1829) „Išvertė Kazimieras Eigminas“ (p. 859), nes čia pateiktas ne Stanevičiaus, o 1737-ųjų anoniminės gramatikos Eigmino vertimas į lietuvių kalbą. Per neapsižiūrėjimą laiškų Balinskiui vertimai į lietuvių kalbą pateikti kita tvarka nei pirmojo tomo originalų nuotraukos: pavyzdžiui, 1844-ųjų laiško nuotrauka įdėta pirmoji, o antrajame tome pirmasis eina 1843 metų laiško vertimas ir pan.

Skyriui „Paaiškinimai“ ypač trūko atidaus redaktoriaus, čia palikta nemažai taisytinių dalykų. Perimti ankstesnieji Lebedžio aiškinimai nepakankamai pritaikyti naujesiems *Raštams*: štai prie „Dainos žemaičių“ ir „Pažymės žemaitiškos gaidos“ vis rašoma apie transponuotą tekstą, apie natų redagavimą (p. 977–978), nors nei dainų, nei natų transponuotų perrašų naujajame leidime jau nebeįdėta. Tas pat pasakytina ir dėl „Šešių pasakų“ komentaruose minimo transponuoto teksto (p. 990). Nutylėta, kad kai kurie ne iš Lebedžio parengtų *Raštų* publikuojami tekstai, jų paaiškinimai yra perspausdinti (tiksliau, perrinkti) iš kitų leidinių – tai nenurodyta prie laiškų Balinskiui vertimų ir paaiškinimų, prie dekreto dėl Stanevičiaus giminės vertimo, prie Violetos Janulevičienės bibliografijos papildymo¹¹. Šie atidžiai neperžiūrėti tekstai kartais taip pat klaidina skaitytoją – Lebedžio ir Miliaus komentaruose likusioje išnašoje (p. 1002, 2 išn.) teigiama, kad laiškai Balinskiui skelbiami pagal iš mikrofilmo padarytas fotokopijas. Tik *Raštų* pabaigoje pridėtos „Redakcijos pastabos“ (p. 1020) leidžia suprasti, kad buvo pasinaudota Krokuvoje esančiais originalais. Rengėjų nepastebėta, kad atsisakius komentarų pabaigos liko nepaaiškinta laiškų vertimuose nuolat vartota santrumpa *MPG* (t. y. *Maloningasis Pone Geradari*).

10 Greta Lebedžio komentarų dar būtų buvę labai naudinga duoti nuorodą į Stanevičiaus bibliografijos papildymuose nurodytą Romos Bončkutės straipsnį, paskelbtą *Aitvaruose* (žr. bibliografijos papildymo

Nr. 154, p. 1019), – jo autorė patikslino Stanevičiaus *Historyia szwenta* bei Daukanto veikalo šaltinius.

11 Žr. Lebionka 1992, 73–80; *Viduklė*, 2002, 1102–1108; Janulevičienė 2001, 103–114.

„Paaiškinimams“ stinga vientisumo, vienodumo. Antai po keliais komentarais prirašyti jų autoriai, bet po kitais jų nėra. Galima numanyti, kad kiti komentarai yra Lebedžio, tačiau po *Trumpas pamokimas kalbos lituwyszkos arba žemaytyszkos* paaiškinimų pridėtas gramatikos terminų žodynėlis (p. 975–976) iš tiesų yra Eigmino darbas. Prie vienu publikuotų tekstų nurodyta, kokiais egzemplioriais naudotasi (nurodyta biblioteka ir signatūra), prie kitų – ne. Ypač šios nuorodos stinga prie Stanevičiaus įrašo Daukšos postilėje – neaišku, kuriame knygos egzemplioriuje įrašytas šis dvielis. Tai vėl susiję su nepakankamu Lebedžio paaiškinimų suderinimu – mat jo *Raštuose* egzemplioriai nebuvo nurodyti. Panašiai yra ir su įvairių svetimkalbių tekstų vertėjais: vienur jie nurodomi, kitur – ne. Skaitytojui lieka mįslė, kas išvertė į lietuvių kalbą Stanevičiaus *Wyjaśnienie Mythologii Litewskiej*¹², laiškus Balinskiui, recenziją apie knygelę *Surynkymas dasekymu apey bytes*, dekretą dėl Stanevičiaus giminės (*Wywod Familij Urodzonych Staniewiczow*)¹³.

Džiugu, kad naujuosiuose *Raštuose* skaitytojai ras papildytą Stanevičiaus bibliografiją (p. 1004–1019). Nacionalinės Martyno Mažvydo bibliotekos darbuotoja Violeta Janulevičienė ją papildė naujais 1956–2001 metų duomenimis (nuo p. 1015). Tiesa, duomenys nėra įtraukti į ankstesnę Lebedžio parengtą bibliografiją. Ankstesnioji bibliografija ir jos papildymas *Raštuose* pateikti kaip du savarankiški darbai veikiausiai dėl to, kad skiriasi jų pateikimo būdai: Lebedžio medžiaga suskirstyta tam tikrais teminiais skyreliais, o Janulevičienės duomenys, kaip dabar įprasta, pateikti patogiau – pagal metus. Jei paisytume Lebedžio skirstymo, naujieji duomenys papildytų jo bibliografijos III–VIII skyrius (t. y. „Straipsniai ir atskiri leidiniai apie S. Stanevičių“ ir t. t.). Regis, pro bibliografės akis prasprūdo du gana svarbūs straipsniai – tai jau ne kartą recenzijoje minėta Lebedžio ir Miliaus laiškų Balinskiui publikacija (žr. 6 išn.) bei Lebionkos parengta dekreto dėl Stanevičiaus giminės publikacija (žr. 11 išn.). Turbūt dar buvo verta papildyti ir pagrindinį, išlikusių Stanevičiaus originalų, skyrių – įrašyti jo recenziją apie knygelę *Surynkymas dasekymu apey bytes* bei laiškus Balinskiui.

Šiaip jau korektūros klaidų recenzuojamame leidinyje nėra labai daug. Pirmojo tomo turinyje keliose vietose netiksliai nurodyti publikuotų veikalų išleidimo metai: *Wyiątek z kazań żmudzkich* (1825) → (1823); *Daynas žemaycziu* (1823) → (1829); šalia *Szeszes pasakas* metai išvis nenurodyti. Dekreto Stanevičiaus giminės klausimu vertime praleistas vienas vardas: vietoj „o Juozapo, Jono s., sūnus“ (p. 955) išspausdinta „o Juozapo s., sūnus“¹⁴. Šiuo požiūriu išsiskiria „Redakcijos pastabos“ (p. 1020) – nedideliame straipsnelyje likusios trys korektūros klaidos (kopiūrų, geneologijos 2×), o bibliografė Janulevičienė virtusi Janulevičiūte. Savotiškai skamba ir padėka už galimybę pasinaudoti atliktu veikalo vertimu jau senokai (1996 metais) mirusiam Eigmi-

12 Beje, vertėjai nenurodyti ir 1967 metų *Raštuose*. Galima daryti prielaidą, kad vertė pats Lebedys. Bet jubiliejinių *Raštų* „Redakcijos pastabose“ (p. 1020) teparašyta dėl praleistųjų *Lietuvių mitologijos aiškinimo* vietų – jas išvertusi Birutė Mikalonienė.

13 Vertėjo Juozo Lebionkos pavardė prirašyta tik po jo komentarais „Paaiškinimuose“.

14 Įvairiuose kituose publikuojamuose teks-

tuose pastebėta tokių smulkių klaidelių: *kuri* vietoj *kuri* (p. 941); *pa gal* vietoj *pagal* (p. 497); *parktikas* vietoj *praktikas* (p. 952, 1 išn.); dukart pavartotas *buvo*: „buvo pacituotos dvi trumpos ištraukos buvo“ (p. 962); *Konigliche*; *Universtatsbibliothek*; *Konigsberg* vietoj *Königliche*; *Universitätsbibliothek*; *Königsberg* (p. 1003); *ižanga* vietoj *ižanga* (p. 1015).

nui. Ne veltui „redakcija“ panoro likti anoniminė, o straipsnelis, kuriame yra ir gana svarbios, kitur neminimos informacijos, nukeltas į pabaigą. Tiesa, tiek knygos dailininką, maketuotoją, tiek abi redaktoriai bei vertėjus derėjo nurodyti ir antraštinuose knygos puslapiuose, knygos metrikoje. Kalbos kultūros, stiliaus požiūriu *Raštuose* kiek kliūva pažodžiui išverstas dekreto dėl Stanevičiaus giminės pavadinimas – „Kilmingųjų Stanevičių giminės [genealogijos] išvedimas“ (lenk. *Wywod Familij Urodzonych Staniewiczow*). Turbūt geresnė dekreto antraštė būtų buvusi tokia: „Stanevičiaus giminės kilmės istorija [genealogija]“. Pačiame vertime taip pat yra redaguotinių vietų: „laikydamas reikalingu apiforminti pataisytą dekretą“ (p. 955); „Juo labiau, kad“ (p. 956); „duoti pažymėjimą kartu su turinčio būti priimto dekreto kopija“ (p. 956). Regis, iš kitur perimtųjų vertimų (ir Lebedžio paaiškinimų) buvo nuspręsta neredaguoti, tad, deja, ten liko ir viena kita kalbos kultūros klaida, plg. „laiške minimų miestų tarpe yra ir Dirvėnai“ (p. 945); „pageidavimą, liečiantį miestelių Žemaičių pavietuose sąrašą“ (p. 945); „Bibliografija nepilna“ (p. 1004); „mirė [...] nė 26 metų pilnų nesulaukęs“ (p. 941); „bibliotekos turtinimui knygomis ir rankraščiais“ (p. 935).

Jei palygintume senuosius ir naujuosius Stanevičiaus *Raštus*, tektų konstatuoti, kad seniau išleistieji yra aiškesni ir patogesni naudoti (jubiliejiniai *Raštai* didoko formato, sunkūs, abu tomai nepatogiai sujungti bendru viršeliu), tačiau naujieji *Raštai* pranoksta publikuotų tekstų gausa bei jų grafine kokybe. Tad labai lauktume, kad čia pasitaikantys parengimo, redagavimo nesklandumai būtų ištaisyti žadamame spalvotame elektroniniame *Raštų* variante.

Literatūra:

- JANULEVIČIENĖ, VIOLETA, 2001: „Simono Stanevičiaus bibliografijos papildymas“, *Aitvarai* 11, 103–114.
- LEBEDYS, JURGIS; VACYS MILIUS, 1970: „Simono Stanevičiaus laišakai Mykolui Balinskiui“, *Lietuvos TSR aukštųjų mokyklų mokslo darbai. Literatūra* 13(1), 183–219.
- LEBIONKA, JUOZAS, 1992: „Dekretas Simono Stanevičiaus giminės klausimu“, *Lt* 11, 73–80.
- NEZABITAUSKIS, KIPRIJONAS, 1823: *Surinkimas Dasekimu par Mokintus Žmonias, senowias amžiose tikray daritu apey bytes [...]*, Vilnius: [Berkos Neumanno spaustuvė].
- STANEVIČIUS, SIMONAS, 1967: *Raštai*, paruošė Jurgis Lebedys, Vilnius: Vaga.
- STANEVIČIUS, SIMONAS, 1999: *Dainos žemaičių*, parengė Juozapas Girdzijauskas, Vilnius: Lietuvių literatūros ir tautosakos institutas.
- VANAGAS, VYTAUTAS, 2012: „Universitas linguarum litvaniae autorystės problema“, *Knygotyra* 59, 268–269.
- Viduklė*, sudarytojas Antanas Pocius; vyriausiasis redaktorius Juozapas Girdzijauskas, Kaunas: Naujasis lankas, 2002.

BIRUTĖ KABAŠINSKAITĖ
Baltistikos katedra
Vilniaus universitetas
Universiteto g. 5
LT-01513 Vilnius, Lietuva
el. p.: birute.kabasinskaite@flf.vu.lt

Gauta 2014 m. spalio 11 d.